

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gruodžio 21 d.*

Byloje C-495/10

dėl *Conseil d'État* (Prancūzija) 2010 m. spalio 4 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. spalio 15 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Centre hospitalier universitaire de Besançon

prieš

Thomas Dutrueux,

Caisse primaire d'assurance maladie du Jura,

* Proceso kalba: prancūzų.

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot ir M. Safjan, teisėjai K. Schiemann (pranešėjas), E. Juhász, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J.-J. Kasel, D. Šváby ir M. Berger,

generalinis advokatas P. Mengozzi,
posėdžio sekretorė R. Šereš, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. rugsėjo 20 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Centre hospitalier universitaire de Besançon*, atstovaujamos advokato D. Le Prado,
- Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos E. Belliard ir R. Loosli-Surrans bei G. de Bergues ir S. Menez,
- Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos T. Henze ir J. Kemper,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos F. Dedousi ir M. Germani,

— Europos Komisijos, atstovaujamos G. Wilms ir A. Marghelis,

susipažinęs su 2011 m. spalio 27 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo (OL L 210, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 257) su pakeitimais, padarytais 1999 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/34/EB (OL L 141, p. 20; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 4 t., p. 147, toliau – Direktyva 85/374), išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Centre hospitalier universitaire de Besançon* (Bezansono universitetinė ligoninė) ir T. Dutrueux bei *Caisse primaire d'assurance maladie du Jura* (Juros pirminė ligonių kasa) dėl žalos atlyginimo už nuedigimus, padarytus šiam asmeniui šildomo čiužinio per chirurginę operaciją.

Teisinis pagrindas

Direktyva 85/374

- 3 Direktyvos 85/374 pirmoje, ketvirtoje, tryliktoje ir aštuonioliktoje konstatuojamosiose dalyse teigiama:

„kadangi būtina derinti valstybių narių įstatymus dėl gamintojų atsakomybės už jų gaminių su trūkumais padarytą žalą, nes egzistuojantys skirtumai gali iškreipti konkurenciją ir daryti poveikį laisvam prekių judėjimui bendrojoje rinkoje bei sąlygoti skirtingą vartotojų apsaugos lygį nuo žalos, gaminių su trūkumais daromos jų sveikatai ar turtui;

<...>

kadangi vartotojų apsauga reikalauja, kad visi gamybos procese dalyvaujantys gamintojai būtų atsakingi už savo tiekiamų gatavų gaminių, sudedamųjų dalių ar tiekiamų žaliavų trūkumus; kadangi dėl tos pačios priežasties atsakomybė turėtų būti išplėsta gaminių importuotojams į Bendriją ir asmenims, kurie prisistato gamintojais, pritvirtindami savo vardą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą, arba asmenims, tiekiantiems gaminį, kurio gamintojo nustatyti neįmanoma;

<...>

kadangi pagal valstybių narių teisinės sistemas nukentėjusioji šalis gali reikšti pretenzijas dėl žalos atlyginimo, remdamasi šioje direktyvoje nenumatyta sutartine arba nesutartine atsakomybe; kadangi tokiomis nuostatomis siekiama veiksmingos vartotojų apsaugos tikslo, jų neturėtų įtakoti ši direktyva; kadangi veiksmingai vartotojų apsaugai farmacijos produktų srityje taip pat jau egzistuojant valstybėje narėje, remiantis specialia atsakomybės sistema, turėtų būti galima reikšti pretenzijas pagal šią sistemą;

<...>

kadangi dabartiniame etape suderinimas negali būti visiškas, bet atveria kelią dides-
niam derinimui; <...>“

- 4 Direktyvos 85/374 1 straipsnyje numatyta, kad „gamintojas atsako už žalą, atsiradusią dėl jo gaminio trūkumų“.
- 5 Direktyvos 85/374 3 straipsnio tekstas yra toks:

„1. „Gamintojas“ yra galutinai pagaminto gaminio, bet kokių žaliavų ar sudedamo-
sios dalies gamintojas arba kiekvienas asmuo, kuris prisistato gamintoju, ant gaminio
nurodydamas savo vardą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą.

2. Nepažeidžiant gamintojo atsakomybę reglamentuojančių nuostatų, šioje direktyvoje gamintoju taip pat laikomas ir yra atsakingas kaip gamintojas kiekvienas verslu užsiimantis asmuo, importuojantis gaminį į Bendriją pardavimo, nuomos, lizingo ar kitokio platinimo tikslais.

3. Kai gamintojo negalima nustatyti, kiekvienas gaminio tiekėjas yra laikomas jo gamintoju, išskyrus jei jis per protingą laiką informuoja nukentėjusįjį apie tai, kas yra gamintojas arba kas jam gaminį patiekė. Ši taisyklė taikoma ir importuojamiems gaminiams, net ir esant nurodytam gamintojo vardui, jei ant jų nenurodytas 2 dalyje minėtas importuotojas.“

6 Pagal Direktyvos 85/374 13 straipsnį:

„Ši direktyva nedaro įtakos nukentėjusio asmens teisėms, kurias jis gali turėti pagal įstatymu reglamentuojamas sutartinės ar nesutartinės atsakomybės nuostatas arba pagal specialią atsakomybės sistemą, egzistuojančią pranešimo apie šią direktyvą metu.“

7 Apie Direktyvą 85/374 valstybėms narėms pranešta 1985 m. liepos 30 dieną.

Nacionalinės teisės aktai

- 8 Prancūzijos civilinio kodekso 1386-1–1386-18 straipsniais užtikrinamas Direktyvos 85/374 nuostatų perkėlimas į vidaus teisę.

- 9 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad viešųjų sveikatos priežiūros įstaigų atsakomybei savo pacientų atžvilgiu taikoma ypatinga nesutartinės atsakomybės sistema, grindžiama specifiniais ryšiais, kurie atsiranda tarp viešosios gydymo įstaigos ir asmenų, kuriuos ji gydo. Ši sistema reglamentuojama teisės aktų nuostatomis ir administracinių teismų nustatytais principais.

- 10 Vienas iš tokių principų yra tas, kad viešoji gydymo įstaiga turi atlyginti paciento patirtą žalą dėl gydymo procese naudoto įrenginio ar gaminio gedimo, net jei nėra jos kaltės.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 11 T. Dutreux, kuriam tuo metu buvo 13 metų, per 2000 m. spalio 3 d. Bezansono universitetinėje ligoninėje atliktą chirurginę operaciją nukentėjo nuo nudegimų, atsiradusių sugedus šildomo čiužinio, ant kurio jis buvo paguldytas, temperatūros reguliavimo sistemai.

- 12 2007 m. kovo 27 d. sprendimu *Tribunal administratif de Besançon* (Bezansono administracinis teismas) nusprendė, jog Bezansono universitetinė ligoninė turi atlyginti T. Dutrueux padarytą žalą ir sumokėti jam 9 000 eurų, o *Caisse primaire d'assurance maladie du Jura* – 5 974,99 euro.
- 13 Kadangi 2009 m. vasario 26 d. sprendimu *Cour administrative d'appel de Nancy* (Nansi apeliacinis administracinis teismas) atmetė apeliacinį skundą dėl šio sprendimo, Bezansono universitetinė ligoninė *Conseil d'État* pateikė kasacinį skundą.
- 14 Grįsdama savo kasacinį skundą Bezansono universitetinė ligoninė teigia, kad nusprendęs, jog Direktyva 85/374 nesudaro jokių kliūčių taikyti teismo praktikos suformuluotą principą, jog viešojo gydymo įstaiga yra atsakinga už gydymui naudojamų gaminių ar įrenginių gedimo žalingas pasekmes naudotojams, net ir nesant jos kaltės, *Cour administrative d'appel de Nancy* neatsižvelgė į šią direktyvą, konkrečiai tariant, į jos 13 straipsnį. Iš direktyvos, kaip ji perkelta į Prancūzijos vidaus teisę, matyti, kad atsakomybė turi būti taikoma tik čiuzinio gamintojui, jeigu jį, kaip šiuo atveju, buvo galima tinkamai nustatyti.
- 15 *Conseil d'État* pažymi, kad šis teismo praktikos principas buvo suformuluotas jos 2003 m. liepos 9 d. sprendime, t. y. po to, kai valstybėms narėms buvo pranešta apie Direktyvą 85/374. Tačiau kadangi šis sprendimas buvo priimtas nagrinėjant ginčą, kuris kilo iki direktyvos perkėlimo termino, *Conseil d'État* mano, kad, atsižvelgiant į Direktyvos 85/374 13 straipsnio nuostatas, kuriomis išsaugomos „nukentėjusio asmens teisės, kurias jis gali turėti pagal įstatymu reglamentuojamas sutartinės ar nesutartinės atsakomybės nuostatas“, galima teigti, jog šis principas, kylantis iš atsakomybės sistemos, turinčios specifinį pagrindą, skirtingą nuo direktyva nustatytos atsakomybės sistemos pagrindo, yra taikomas ir pagrindinėje byloje nagrinėjamai žalai.

- 16 Jeigu jis nebūtų taikomas, tada, *Conseil d'État* nuomone, jos nagrinėjamo ginčo baigtis priklausytų nuo to, ar Direktyvoje 85/374 įtvirtinta atsakomybės sistema taikoma žalai, kurią trečiajam asmeniui galėjo padaryti gaminio su trūkumais naudotojas teikdamas šiam asmeniui paslaugas.
- 17 Tokiomis aplinkybėmis *Conseil d'État* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar, atsižvelgiant į Direktyvos [85/374] 13 straipsnio nuostatas, ta direktyva leidžia įgyvendinti ypatinga viešųjų sveikatos priežiūros įstaigų pacientų padėtimi grindžiamą atsakomybės sistemą tiek, kiek pagal ją jiems suteikiama teisė iš tų įstaigų gauti žalos, atsiradusios dėl jų naudojamų gaminių ir įrenginių gedimo, atlyginimą net ir tuo atveju, kai nėra minėtų įstaigų kaltės, neatimant iš tų įstaigų galimybės pateikti gamintojui ieškinį regresu tvarka?

2. Ar Direktyva [85/374] riboja valstybių narių galimybę apibrėžti gaminius ar įrenginius su trūkumais naudojančių asmenų atsakomybę, kai jie teikia paslaugas ir padaro žalos paslaugos gavėjui?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl antrojo klausimo

- 18 Antruoju klausimu, kurį reikia nagrinėti pirmiausia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar paslaugų teikėjo, kuris gydymo įstaigoje teikdamas gydymo paslaugas ir naudodamas įrenginius ar gaminius su trūkumais padaro žalos paslaugos gavėjui, atsakomybė patenka į Direktyvos 85/374 taikymo sritį, todėl direktyva draudžiama tokia nacionalinė sistema, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią paslaugos teikėjas atsako už tokiais veiksmais padarytą žalą, net jei visai nėra jo kaltės.
- 19 Kaip matyti iš Direktyvos 85/374 pirmos konstatuojamosios dalies, direktyva siekiama suderinti valstybių narių įstatymus dėl gamintojų atsakomybės už jų gaminių su trūkumais padarytą žalą.
- 20 Reikia priminti, kad, kaip matyti iš nusistovėjusios teismo praktikos, Direktyva 85/374 siekiama visiškai suderinti valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas joje reglamentuojamais klausimais (žr., be kita ko, 2002 m. balandžio 25 d. sprendimų *Komisija prieš Prancūziją*, C-52/00, Rink. p. I-3827, 24 punktą ir *Komisija prieš Graikiją*, C-154/00, Rink. p. I-3879, 20 punktą ir 2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *Skov ir Bilka*, C-402/03, Rink. p. I-199, 23 punktą).

- 21 Tačiau, kaip matyti iš Direktyvos 85/374 aštuonioliktos konstatuojamosios dalies, ja nesiekama visiškai suderinti nuostatų dėl atsakomybės už gaminius su trūkumais joje nereglamentuotais klausimais (žr. 2009 m. birželio 4 d. Sprendimo *Moteurs Leroy Somer*, C-285/08, Rink. p. I-4733, 24 ir 25 punktus).
- 22 Kaip matyti iš pirmos konstatuojamosios dalies, Direktyva 85/374 nustatyta suderinta gamintojų civilinės atsakomybės už žalą dėl gaminių su trūkumais sistema siekiama užtikrinti neiškreiptą ūkio subjektų konkurenciją, palengvinti laisvą prekių judėjimą ir išvengti skirtumų vartotojų apsaugos lygmeniu. Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatyti šios direktyvos taikymo srities apribojimai yra sudėtingo šių skirtingų interesų lyginimo proceso rezultatas (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Komisija prieš Prancūziją* 17 ir 29 punktus ir *Komisija prieš Graikiją* 13 ir 29 punktus).
- 23 Šiuo atžvilgiu Direktyvos 85/374 ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje pabrėžiama, jog vartotojų apsauga reikalauja, kad visi gamybos proceso dalyviai būtų atsakingi už savo tiekiamų gatavų gaminių, sudedamųjų dalių ar tiekiamų žaliavų trūkumus ir kad dėl tos pačios priežasties atsakomybė turėtų būti išplėsta gaminių importuotojams į Bendriją ir asmenims, kurie prisistato gamintojais, naudodami savo vardą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą, arba asmenims, tiekiantiems gaminių, kurio gamintojo nustatyti neįmanoma.
- 24 Direktyvos 85/374 1 straipsnis, kuriame įtvirtintas principas, jog „gamintojas atsako už žalą, atsiradusią dėl jo gaminio trūkumų“, ir jos 3 straipsnis, kuriame, be kita ko, nustatomos sąlygos, kuriomis pagal šią direktyvą gamintoju turi būti laikomas asmuo, kuris prisistato kaip gamintojas, gaminio importuotojas į Sąjungą ar jo tiekėjas, turi būti aiškinami atsižvelgiant į šios direktyvos pirmą ir ketvirtą konstatuojamąsias dalis.

- 25 Dėl Direktyvos 85/374 3 straipsnio nuostatų Teisingumo Teismas, išnagrinėjęs direktyvos parengiamuosius darbus, po kurių ji buvo priimta, turėjo galimybę pažymėti, kad direktyvoje numatoma teisinė sistema, kai atsakomybė už gaminių su trūkumais padarytą žalą iš esmės priskiriama gamintojui ir tik tam tikrais apibrėžtais atvejais – importuotojui bei tiekėjui, buvo pasirinkta tik įvertinus skirtinguose gamybos ir prekybos grandies lygmenyse veikiančių ūkio subjektų vaidmenis (minėto Sprendimo *Skov ir Bilka* 29 punktas).
- 26 Teisingumo Teismas taip pat atmetė mintį, kad Direktyva 85/374 visiškai suderinami tik klausimai, susiję su gamintojo atsakomybe už gaminių su trūkumais, tačiau ja nereglamentuojama tiekėjo atsakomybė. Šiuo klausimu jis nusprendė, kad direktyvos 1 ir 3 straipsniai, kuriuose apibrėžta gamintojo sąvoka, reglamentuoja ne tik gamintojo atsakomybę už gaminių su trūkumais, bet ir nustato iš visų gamybos ir prekyboje procese dalyvaujančių asmenų tą, kuris turėtų prisiimti direktyvoje nustatytą atsakomybę, ir kad direktyvos 1 ir 3 straipsniuose nurodomų atsakingų asmenų, kuriems remdamasis direktyvoje numatyta atsakomybės sistema nukentėjusysis gali pareikšti ieškinį, sąrašas yra baigtinis (minėto Sprendimo *Skov ir Bilka* 24, 26, 30, 32 ir 33 punktai).
- 27 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad naudotojo, kaip antai Bezansono universitetinė ligoninė, kuris teikdamas pacientui gydymo paslaugas naudoja anksčiau įsigytą gaminių ar įrenginių, kaip antai šildomą čiužinį, atsakomybė nėra susijusi su Direktyvos 85/374 reglamentuojamais dalykais ir nepatenka į jos taikymo sritį.
- 28 Iš tikrųjų, kaip teigia Prancūzijos ir Graikijos vyriausybės bei Europos Komisija ir kaip savo išvados 27–32 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, toks naudotojas negali

būti laikomas dalyvaujančiu nagrinėjamo gaminio gamybos ir prekybos grandinėje, su kuria, kaip neseniai buvo priminta, yra susijusi Direktyvos 85/374 3 straipsnyje minima „gamintojo“ sąvoka; vadinasi, priešingai, nei teigia Bezansono universitetinė ligoninė, negali būti kvalifikuojamas kaip šio gaminio tiekėjas, kaip jis suprantamas pagal šio straipsnio 3 dalį. Negalima teigti, kad pagrindinėje byloje Bezansono universitetinė ligoninė tiekė pacientui jam naudoti skirtą gaminį.

29 Be to, tai, kad greta Direktyva 85/374 įtvirtintos gamintojo atsakomybės sistemos egzistuoja nacionalinė sistema, pagal kurią numatoma paslaugų teikėjo, kuris teikdamas gydymo paslaugą padarė žalos tokios paslaugos gavėjui dėl to, kad naudojo gaminį su trūkumu, atsakomybė be kaltės, nedaro neigiamos įtakos nei gamintojo atsakomybės sistemos veiksmingumui, nei Sąjungos teisės aktų leidėjo šia sistema siekiamiems tikslams.

30 Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia pažymėti, kad tokia valstybės narės teisėje numatyta paslaugų teikėjo atsakomybė, kaip pabrėžė Prancūzijos, Vokietijos ir Graikijos vyriausybės ir savo išvados 45 punkte generalinis advokatas, bet kuriuo atveju gali būti įtvirtinta tik su sąlyga, jei nekenkiama Direktyva 85/374 įtvirtintai sistemai. Iš tikrųjų nacionalinės teisės normų taikymas negali kenkti jos veiksmingumui (2001 m. gegužės 10 d. Sprendimo *Veedfald*, C-203/99, Rink. p. I-3569, 27 punktas). Galimybė remtis gamintojo atsakomybe, kai yra tenkinamos sąlygos, nuo kurių direktyva padarė priklausomą tokios atsakomybės egzistavimą, taip pat turi būti išsaugota. Pasinaudoti šia galimybe turi galėti ne tik nukentėjęs asmuo, bet ir paslaugų teikėjas, kuris turi turėti galimybę, pavyzdžiui, pasinaudoti tokiu mechanizmu, kaip antai ieškinys regreso tvarka, apie kurį pirmajame klausime užsiminė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

- 31 Antra, dėl Direktyva 85/374 įtvirtintos gamintojo atsakomybės sistemos tikslų šio sprendimo 22 ir 23 punktuose priminta, kad ja, be kita ko, siekiama palengvinti laisvą prekių judėjimą ir užtikrinti neiškreiptą ūkio subjektų konkurenciją bei vartotojų apsaugą.
- 32 Šiuo atžvilgiu visų pirma reikia pažymėti, kad Direktyvos 85/374 tekste iš tikrųjų nėra jokių nuostatų, leidžiančių daryti išvadą, kad įtvirtindamas gamintojo atsakomybę už gaminius su trūkumais Sąjungos teisės aktų leidėjas, deklaruodamas tikslą užtikrinti neiškreiptą konkurenciją ir sudaryti palankias sąlygas laisvam prekių judėjimui, siekė atimti iš valstybių narių galimybę numatyti paslaugos teikėjo atsakomybę už teikiant tokias paslaugas, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, gaminio su trūkumais padarytą žalą, kuri tam tikrais atvejais atitinka šioje direktyvoje nustatytą atsakomybę (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Moteurs Leroy Somer* 30 punktą).
- 33 Be to, kaip teigia Graikijos vyriausybė, nors laisvas prekių judėjimas pirmiausia priklauso nuo jų gamintojų, importuotojų ir tiekėjų veiklos ir nors nacionalinių šių subjektų atsakomybės sistemų skirtumai akivaizdžiai gali turėti įtakos laisvam prekių judėjimui, paslaugų teikėjų, kurie įsigijo prekes ir naudoja jas paslaugoms trečiajam asmeniui teikti, veikla šiuo atžvilgiu labai skiriasi ir todėl negali būti prilyginama prekių gamintojų, importuotojų ir tiekėjų veiklai.
- 34 Be to, taip pat reikia pabrėžti: kadangi iš nacionalinės teisės kylanti galima paslaugų teikėjo atsakomybė be kaltės, kaip pažymėta šio sprendimo 30 punkte, gali būti įtvirtinta tik su sąlyga, jei nekenkia Direktyva 85/374 įtvirtintai gamintojo atsakomybei,

tokia paslaugų teikėjo atsakomybė neatrodo galinti iškraipyti konkurenciją tarp gamybos ir prekybos grandinės ūkio subjektų.

- ³⁵ Galiausiai, kaip savo išvados 45 ir 46 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, galima paslaugų teikėjo atsakomybė be kaltės, geriausiu atveju galinti papildyti Direktyva 85/374 numatytą gamintojo atsakomybę, gali sustiprinti vartotojo apsaugą.
- ³⁶ Dėl minėto Sprendimo *Veedfald* 12 ir 17 punktų, kurie buvo minimi per procesą Teisingumo Teisme, reikia priminti, kad pirmasis toje byloje, kurioje priimtas šis sprendimas, užduotas klausimas buvo susijęs su situacija, kai „gaminio su trūkumais gamintojas, dalyvaujantis teikiant konkrečią medicininio pobūdžio paslaugą, gamina ir naudoja gaminį žmogaus organui“, ir juo buvo siekiama tik išsiaiškinti, ar tokioje situacijoje toks gaminys su trūkumu gali būti laikomas „išleistu į apyvartą“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/374 7 straipsnio a punktą.
- ³⁷ Kaip tvirtina Prancūzijos vyriausybė ir kaip savo išvados 38 punkte pažymėjo generalinis advokatas, darytina išvada: kadangi juridinis asmuo, kurio atsakomybė buvo pripažinta, ne tik teikė nagrinėjamą paslaugą, bet ir buvo gamintojas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 85/374 nuostatas, klausimas, ar ši direktyva gali būti taikoma ir paslaugų teikėjo, kuris naudoja gaminius su trūkumais, tačiau nėra jų gamintojas, atsakomybei, toje byloje visai nebuvo keliamas.

- 38 Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad minėtame Sprendime *Veedfald* šis klausimas buvo išspręstas. Be to, kaip savo išvados 39 ir 40 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, Teisingumo Teismas dėl šio klausimo nepareiškė nuomonės ir 2002 m. balandžio 25 d. Sprendime *González Sánchez* (C-183/00, Rink. p. I-3901).
- 39 Atsižvelgiant į tai, kas pasakyta, į antrąją klausimą reikia atsakyti, kad paslaugų teikėjo, kuris gydymo įstaigoje teikdamas gydymo paslaugas ir naudodamas įrenginius ar gaminius su trūkumais, kurių gamintojas jis nėra, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/374 3 straipsnio nuostatas, padaro žalos paslaugos gavėjui, atsakomybė nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį. Todėl ši direktyva nedraudžia valstybei narei nustatyti tokią sistemą, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią paslaugos teikėjas atsako už tokiais veiksmais padarytą žalą, net jei visai nėra jo kaltės, tačiau su sąlyga, kad nukentėjęs asmuo ir (arba) paslaugos teikėjas turėtų galimybę remtis gamintojo atsakomybe pagal šią direktyvą, jei yra tenkinamos joje numatytos sąlygos.

Dėl pirmojo klausimo

- 40 Atsižvelgiant į antrojo klausimo atsakymą, nereikia nagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmojo klausimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 41 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

Paslaugų teikėjo, kuris gydymo įstaigoje teikdamas gydymo paslaugas ir naudodamas įrenginius ar gaminius su trūkumais, kurių gamintojas jis nėra, kaip tai suprantama pagal 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo su pakeitimais, padarytais 1999 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/34/EB, 3 straipsnio nuostatas, padaro žalos paslaugos gavėjui, atsakomybė nepatenka į šios direktyvos taikymo sritį. Todėl ši direktyva nedraudžia valstybei narei nustatyti tokią sistemą, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, pagal kurią paslaugos teikėjas atsako už tokiais veiksmais padarytą žalą, net jei visai nėra jo kaltės, tačiau su sąlyga, kad nukentėjęs asmuo ir (arba) paslaugos teikėjas turėtų galimybę remtis gamintojo atsakomybe pagal šią direktyvą, jei yra tenkinamos joje numatytos sąlygos.

Parašai.